

Теме из књижевности

1. Хамлетове дилеме у нашем времену
2. Хамлетова борба са светом зла
3. Моралне и психолошке кризе главног јунака романа “Злочин и казна” Ф.М.Достојевског
4. Трагична судбина главне јунакиње Толстојевог романа “Ана Карењина”
5. Камијев Мерсо, странац међу странцима
6. “Странац” А.Камија као метафора људске отуђености
7. Слика париског живота у Балзаковом роману “Чича Горио”
8. Сукоб закона и моралних норми у Софокловој трагедији “Антигона”
9. Жена и љубав као песнички мотиви “Градинара” Р.Тагоре
10. Човек и смрт у сумерско-вавилонском делу “Еп о Гилгамешу”
11. Неподношљива усамљеност човека у делима савремене књижевности
12. Савремена књижевност у трагању за дубљим истинама о животу
13. Љубав као вечна инспирација у књижевним делима
14. Драма човекове личности у делима светске књижевности
15. Судбине умних, племенитих и осећајних људи у тоталитарним и нехуманим системима (И.Андрић, “Проклета авлија”; В.Шекспир, “Хамлет”; М.Селимовић, “Дервиш и смрт” ...)
16. Раскољников и Мерсо – повлашћене убице
17. Човек и свет у Андрићевој “Проклетој авлији”
18. Мост, судбине људи и живот, то “несхватљиво чудо” у роману “На Дрини ћуприја”
19. Лик по избору из романа “На Дрини ћуприја” И.Андрића
20. Побуњени човек у Селимовићевом роману “Дервиш и смрт”
21. Пријатељство и издаја у роману “Дервиш и смрт” М.Селимовића
22. Жене у делима Борисава Станковића
23. Сан о лепом у роману “Сеобе” М.Црњанског
24. Сеобе као судбине појединаца и народа
25. Живојин Мишић – војсковођа и обичан смртник (“Време смрти”, Д.Ћосић)
26. Симболика наслова романа “Корени” Д. Ћосића
27. Човечност, милосрђе, самилост и љубав у поезији Десанке Максимовић

28. Повратак у башту детињства као заклон од нарастајућег зла (Б.Ђопић, “Башта сљезове боје”)
29. “Енциклопедија мртвих” Д.Киша – споменик обичном човеку
30. Корени, деобе и сеобе у делима српских писаца
31. Слика Србије у књижевним делима наших реалиста
32. Етичке вредности наше десетерачке поезије
33. Жена у Дучићевим и Ракићевим песмама
34. Слика света и обичаја у Његошевом "Горском вијенцу"
35. Српска средњовековна књижевност – оригинално стваралаштво
36. Снови у делима српских реалиста
37. Јефимијин вез од мисли, неспокоја и страха
38. Мотиви чежње, љубави и сна у поезији Владислава Петковића Дуса
39. Љубав, лепота и смрт у Костићевој песми Santa Maria della Salute
40. Смех и сузе “Балканског шпијуна”
41. Тема љубави у “Енциклопедији мртвих”
42. Женски ликови у роману “Корени”
43. Судбина људи од књиге у роману “Проклета авлија”
44. Паралелни светови у роману “Дервиш и смрт”
45. Особености композиције “Хазарског речника” Милорада Павића
46. Спасење и љубав у роману “Злочин и казна”
47. Хорацио и Полоније – два лица оданости
48. Два виђења убиства у роману “Странац” А. Камија
49. Символика драме “Чекајући Годоа”
50. Вечити борац – лик Сантијага из романа “Старац и море”

Слободне теме

1. Хуманост се састоји у томе да човек никада не буде жртвован некој сврси
2. Неминовна су лутања моја на путу до снова
3. Срећан је онај ко са уживањем ради и радује се своме делу
4. “Чудно је како је мало потребно да будемо срећни и још чудније како често баш то мало недостаје” (И.Андрић)
5. “Са свима у миру живим, са собом се борим стално” (А.Маћадо)
6. “На човеку треба све да је лепо: и лице и тело и одело и душа” (А.П.Чехов)
7. “Свет је пун замки кад си без ослонца” (М. Селимовић)
8. “Живот је несхватљиво чудо, јер се непрекидно троши и осипа, а при том траје и остаје, као на Дрини ћуприја” (И. Андрић)
9. “У рату се не губе само животи, већ се сатиру и многе људске врлине” (М.Црњански)
10. Сећање је једини рај из којег не можемо бити прогнани
11. Моја генерација у моралним искушењима данашњице
12. Много је људи, али је човек редак
13. Само је један кутак свемира који можете поправити, а то сте ви сами
14. Све се може измерити, сем лепоте људске душе
15. Лепе су године у којима откривамо свет око себе
16. Моје последње средњошколско пролеће
17. Победе и порази мојих ђачких дана
18. Речи спајају људе као мостови, али и стварају непремостиве поноре
19. Ништа не треба чекати, свему треба ићи у сусрет
20. Радити и волети – једино то има смисла
21. Наде увек има: после ноћи свитање је неизбежно
22. Корачам у будућност, стрепим и надам се
23. Колико је високо до неба, толико је дубоко до човека
24. У животу је као на маскенбалу: када сви скину маске, престаје весеље
25. Природа оплемењује лепотом
26. Какве су ти мисли, такав ти је и живот
27. Живот, то нису дани који су прошли, већ они које смо запамтили
28. Не одустај никад од својих снова, прати знакове

29. Свет који видим и свет који желим
30. Видим себе у свету пословних људи
31. Човек не може сам и без наде
32. Посматрам људе, судим времену
33. Лепота мог позива је у његовој хуманости
34. Не љути се, човече, него схватај!
35. Учење траје колико и сам живот
36. Људи пролазе, дела остају
37. Књижевно дело као тумач животних истина
38. Срећа долази у разним облицима само је треба препознати
39. Основна вредност уметности је то што оплемењује човека
40. Љубав је покретач свега доброг и плементиог у човеку
41. Најјачи је онај ко победи себе
42. Не дирај туђе ране, осим кад их желиш излечити
43. Још у младости треба да одсечеш штап на који ћеш се ослањати у старости
44. Љубав није чудо, али чини чудеса
45. Велики људи постоје у свим народима и у свим временима
46. Морал није само далеки идеал
47. Срећна будућност не долази сама, њу треба освајати
48. Без других тешко можемо бити људи
49. Како схватам слободу личности
50. Истинска срећа постиже се напором
51. Техничка револуција – прогрес или претња
52. Ако те заболи прошлост, не тугуј, гледај у будућност
53. Човек се лако заустави када је у успону, али тешко када пада